

AZ

ÉRTESÍTŐ

Megjelenik havonta egyszer.

Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Ara, Damjanich-utca 12. szám.Felelős szerkesztő:
WIGDER SAMU.Kiadja:
az Értesítő lapvállalat Arad.Társzerkesztő:
SARKADI E. BANDI.

A mi bajunk.

Minden embernek kell, hogy valahová tartozék, ezzel a jelszóval él a mai kultur ember. De ne vegyük a teremtés legműveltebbjét, nézzük meg a fecskét, rajokba érkezik, rajokba távozik tőlünk, van vezér fecske, vannak előcsapatok, szóval megvan a teljes összetartozóság. És csodálatos a fecskék ezen egyesülését az emberek nem zavarják, igaz, hogy vannak rakoncátlan gyerekek, akik a fecske fészket leverik, de hát ezek nem a fecskesereget bántják, hanem csak egy-egy fecske párt.

Nem akarok politizálni, de tessék szétnézni a mai világban, az a hatalmas testület a szocialistáké, egy táborba sorozta a munkásságot és megtörik rajta a felsők fegyverei, fejlődik, erősödik abban a biztos tudatban, hogy joga van az egyesüléshez, az együvé tartozáshoz, mert ember, mely él és gondolkodik. Most jön egy másik csoport ember, akik szintén élnek és hozzájárulnak az állampénztár megtöltéséhez keserves éjszakázásokkal összeszedett summa pénzüikkel. Ezek az emberek is együvé akartak

tartozni, egyesültek, hogy közös erővel segítsenek a közös bajukon. Még nem is kaptak panaszaikra orvoslást, a panaszos memorandum ott feküdt valamely zugában a miniszteriumnk, már is jött a magas rendelet, a mely kerékbe törte annak az 500 embernek a létérdekét, feloszlatta az egyesülésüket.

Mindenki ahhoz a szóhoz kap, hogy „miért?” Nagyon egyszerű ok volt ez, ráfogták, hogy az „éjjeli mulatók” alatt nem a bordélyház értendő, hanem az orfeumok, santánok stb. és mint félrevezetés elég ok volt a feloszlataásra!

De hát tulajdonképen mi is az az éjjeli mulató? Ha nem az éjjeli üzlet?! Csak egy kérdés van: Magyarország vagyunk-e és tudjuk-e mi a magyar nyelv?

Ha ezzel tisztába jöttünk, akkor kötelességünk azt is tudni, hogy ennél magyarabb kifejezést még a magyar Tudományos Akadémia sem tud felkutatni!

Talán az a szó, hogy „Bordélyház” az magyar?

Szeretnék annak az illetőnek, ki a két cím között az utóbbit találja helyes magyar kifejezésnek,

Szerelem a zongoránál.

Irta: **Idakras.**

A régi mester meghalt. Illetve valami differenciája támadt és a szokásos 8 napi felmondás után eltávozott.

Az új zongoramesier ma érkezett meg, hogy elfoglalja a helyét. Az asszony az ebédnél be is adta a lányoknak:

— Na itt van az új zongoramesier, sok fáradtságomba került, míg megszerezhettem, kitűnő játékos, nehogy aztán valamelyitöket a fene meg egyen és nekem elrontsátok, mert kicsavarom a nyakatokat

A lányok némelyike mérgelődve, némelyike vihogva fogadta az új mester beiktatását. Egyszerre kettő-három is replikázott vissza:

— Nyugodt lehet a nagysága, nem esz meg a fene egyikünket se, csak őt meg ne egye.

Erre a védekezésre általános nevetés lett. Vége volt az ebédnek, a lányok elszéledtek szobáikba.

Persze összeült a kupaktanács és megindult a terefere megvitatni az új eseményt:

— Te Margit! Vajjon hogy néz ki az új mester?

— Nem tudom! De biztosan szép ember, ha az asszony már előre beharangozott, hogy vigyázzunk magunkra.

— No akár szép, akár csunya, de én megszekirozom, mert én haragszom a mesterekre, hisz tudod, hogy volt egy zongoramesier szeretőm, a ki a faképnél hagyott, mint szent Pál az oláhokat, hát ha ő rajta nem, legalább ezen töltöm ki a bosszumat. Hisz mindegy az, hogy melyik, csak legalább tudjam pukasztani, — szolt Rózsi, majd, hogy a haditerével elkészültek nagy ásítózások között elmentek aludni.

II.

Estére még a lusták is elsőknék igyekeztek be a szalonba kíváncsiságuk kielégítésére, hogy, hogy néz ki a mester, hogy játszik, tudja-e az én nótám, tudja-e a Miskák, a Jóskák nótáit?

Most belép a mester, köszön, leteszi felöltőjét, kalapiját, le ül a zongorához (a kottáit még délután elhozatta) elkezd játszani, közbe figyeli az arcokat:

a szemébe kacagni a magyar nyelv tudásának hiányosságán.

Vannak idegen szavak, a melyeket nemzetközileg egyöntetűen használ és kifejez az egész világ.

Tessék utánna nézni nemzetközileg elfogadott kifejezés-e a „Bordély ház“?!

Kötvé hiszem, hogy erre valahol ráakadna!

Vagy talán azért vélték a „Bordély ház“ kifejezést nemzetközinek minősíteni, hogy annak a jó magyar némben husznak a külföldi közvetítését megkönnyítsék!

Van egy jó magyar közmondás, hogy a kákán is találunk csomót. Megjött a golya, elhozta a gyereket, hát nevet adtak neki. Eljött a gondolat és repült a rossz akarat szárnyán be oda, ahonnan megerősödve, megkeresztelve aztán utnak bocsájtották annak az 500 embernek a részére, akik azt merték magukról álmodni, hogy mert egyenként fizetnek annyi adót, mint más 50 ember, mert kivannak téve ezer veszélynek, mert minden más halandótól megkülömböztetik, mint a rosszat a jótól, hát azért volt annyi létjogosultságuk, hogy egyesüljenek, de nem a rosszra, hanem hogy ismerje el a világ, hogy ők is emberek, akik közül nagyon sok van, ki nem volna hajlandó azokkal a becsület téglájával mellüket verő, a társadalom levegőjébe fuldoklókkal helyzetet cserélni.

Egyszer láttam egy jogász embert, tehát már a művelt közép osztályból valót az utcán menni, jött

A tulajdonos meg van elégedve.

A madám szintén.

A lányok arca vegyes kifejezést mutat, itt egy lány olvas, de lopva rá sándit, meggusztálja. Most bele kezd egy keringőbe, két-három pár lány elkezd táncolni. Az egyik sarokba ül két lány, az egyik a Margit, a másik a Rózsi, beszélgetnek:

— Elég jó képű, kár hogy zongoramester — mondja Margit.

— No, nekem nem tetszik, olyan kiállhatatlan alak, hogy no! — szól Rózsi, majd jönnek-mennek a vendégek, a beszélgetés megakadt, a forgalom megindult.

III.

Rá egy hétre ebédnél vannak a lányok, mind jól eszik, csak a Rózsának nem esik jól semmi.

— No lám, már a fene eszi kisasszony? Hogy úgy válogat? — szól dühösen az asszony.

— Persze, hogy jól mondja a nagysága, hisz majd meg vész a mesterért, ugy snájdol rá. — vágja vissza haragosan az asszonynak.

— No kisasszony? Talán a zongoramester kéne? Azért nem tetszik az étel?! Letöröm a derekad, ha észreveszek valamit! Pattog az asszony.

— Azt is verje meg az Isten, a kinek a gondolatában van a zongoramester, óh szegény fej, nem tudom kinek kellene azzal a kunkorgós bajuszával,

vele szemben egy éjjeli mulató tulajdonosa, kitől előtte való éjjel kölcsönkért pénzt és kapott is, hogy dorbézolhasson. Mikor szembe kerültek, hirtelen elfordította a fejét, hogy köszönni ne keljen és pirulva elsietett.

Utánna siettem, kíváncsi voltam a következő köszönéseire. Nem sokára egy éjjeli vureni kávéház tulajdonosa jött szembe vele, emberem már előre nagyot köszönt s aztán elsietett.

Semmi közöm se volt a dolgához, de az utálat fogott el egy művelt ember ekkora társadalmi tévedésén.

Nem tudom kiben milyenérzést váltott volna ki ez az eset, de én, aki láttam egy olasz magasrangut, mikor az utcán az utcasöprővel barátságosan beszélgetett, láttam egy francia ezredest, midőn egy utcai lánnyal nevetgélve beszélgetett nappal a legforgalmasabb helyen. Ezek nem pirultak el, pedig legalább 10-szer oly magasán álltak mint az én emberem.

Azt mondják a világon minden üzlet és érdek. Ez a teória igaz is, hiszen csak szét kell tekinteni, van olyan valami a világon, mi nem érdekből és üzlet végett történik? Nincs! aki ezt állítja az a kenyérét az álamszemérembe takarja! Mi az üzlet és érdek tengelye? ugyebár a pénz! Bármit a világon vissza lehe vezetni, hogy a pénz szerepet játszott benne. Az a jogász, ki nem mert annak az éjjeli mulató tulajdonosnak nappal köszönni, a védencével, ki gyil-

hisz tudja a nagysága, hogy nekem csak a borotvált bajusz tetszik — védekezik a leány.

— Tudom, tudom fiam, de azt is tudom, hogy a Pestának, vagy a Jánosnak, már a mint odahaza hívták az első szerelmedet, annak is kunkorgós bajussza volt. Hát csak azért mondom vége legyen a komédiának — szolt az asszony és folytatják az ebédet tovább.

IV.

Két héttel később Rózsának mulató vendége akadt, a leány berug, oda ül a zongoramester mellé alapjába véve azért, hogy megszekirozza, de kitör rajta a vágy utánna és belekezd a vallomásba:

— Mester ur tudja azt a nótát, hogy „*miért is szeretlek oly nagyon tégedet?*“

— Tudni tudom kisasszony, de nem muszáj!

— Mit nem muszáj?

— Engem szeretni! Sőt felesleges is! — szolt a mester nevetve.

— Hát kinek kell maga? Talán azt hiszi, tetszik maga, na akkor nagyon téved! Kedves mester!

— Igaza van kisasszony, mert sem maga, sem pedig én nem azért vagyunk itt, hogy egymással szerelmeskedjünk.

— Hogy a fene egye meg azt a stricis bajuszodat, meg az ajkad, csak azt szeretném megharapni.

kos vagy tolvaj, elkövet mindent, hogy ártatlannak látszódjék, parolázik vele; de hát miért? ha nem pénzért!

Vagy egy másik eset: egy mulatóból az egyik leányt egy uriember elvette nőül, később, ha találkozott a mulató tulajdonosával, az Istennek se köszönt volna neki, pedig a boldogságát neki köszönhette.

Érthetetlen valami, hogy az éjjeli mulató tulajdonost megkülömbözteti a társadalom azért, mert a prostituált nőt befogadja, még pedig csak is rendőri és orvosi közbenjöttel az üzletébe, tessék jól megérteni, csakis a prostituáltat fogadja be, azoknak, akik erre a hivatásra hajlamot éreznek, de még tudatlanok — az éjjeli mulató tulajdonosa nem ad helyet! Ezeket előbb az uri középosztály veszi házi kezelésbe, s csak ha ráunt, akkor küldi el világba, ahol elkezd gurulni össze-vissza. Kávéházból Borozóba, Borozóból éjjeli mulatóba és megint visszafelé.

Tehát nem áll amint a Társadalom képzele, hogy az a nő ártatlanul jön egy éjjeli mulatóba kerítés révén, nem kérem, előbb elcsábítják a leányt az uri fiatal és aglegények s mikor ők kidobják, jönnek az éjjeli mulató tulajdonosok és kenyeret biztosítanak neki.

Nem értem azt se, hogy azt az éjjeli kávéház tulajdonost, ki üzletébe 2—3 prostituált kaszirnőt tart és nehéz száz koronákat fizet az ügynöknek értők, miért nem különbözteti meg a társadalom?

— szólt a lány fojtott hangon, majd tehetetlen szenvedélyében egy nagyot csip a zongoramesteren.

— Kisasszony, ne csipkedjen, én nem vagyok a maga vendége!

— Hát nem szeretsz?

A szegény mester csak hogy szabaduljon tőle, rá hagyja:

— Szeretem, csak hagyjon békét.

— Akkor ha szeretsz, adj egy csókot! Vagy gyere, a tied leszek.

— Meg van bolondulva? Mondtam, hogy szeretem és elégedjek meg vele, majd egyszer, talán egy év múlva, talán mikor el egyek, akkor eleget teszek kérelmének, most pedig menjen innen, hogy játszak nyugodtan.

A leány látja, hogy a mester nem dül, de azért reménye van, hogy csakugyan szereti, mert hát mondta, de elmenőben egy nagyot csip még rajta és düllöngözve elmegy aludni.

Az ujévi malac.

Irta: **Wigder Samu.**

II.

Mindegyik kíváncsian várta a történetet Rézműves Teréztől, de bizony a lány jó ideig szótlan

Most van ujja szervezés alatt az éjjeli mulatók szervezése vagy mint szeretik nevezni, a Bordélyrendszer szervezése, talán nem volna érdektelen, ha eltörülnék a létesítendő új törvényből ezt a kifejezést, hogy „Bordély“, mely csak társadalmi megkülömböztetést von maga után?! Talán ellehetne ismerni egy kicsit, hogy az éjjeli mulatók tulajdonosai is emberek?!

Emberek, akiknek ép oly joguk van sérelmeikre orvoslást keresni, mint bármely más polgárnak az országban.

Mint tudjuk, széttépték az eddigi köteléket közöttünk, széttépték, hogy ne tudjunk közös bajunkon segíteni, hogy továbbra is megtürtek, megkülömböztettek maradjunk.

És mindez miért? Mert azt mondják, hogy a nyilvános ház tulajdonosa leánykereskedő! Miért? Azért mert annak a hivatásos prostituálnak minden szeszélyét eltüri, mert felöltözteti, mert nagyságos asszonyt ad 1—2 koronáért az uri közönségnek, mert, hogy eljöhessen a megunt helyről, előlegezi a csinált adósságot.

Hiszen van rá rendelet, hogy meiy városban mennyi összegig szabad hitelezni a hivatásos prostituált részére. Vegyük az átlagos 40 koronás alapot, tegyük fel, hogy annak a prostituálnak ruhára van szüksége, a mulató tulajdonosa felöltözteti fehércművel, felső ruhával, stb. ebbe már kimerült a hitelezési összeg, hát már most hagyja cipő és ha-

maradt, egyre a vízben ázó összedagadt lábát nézte, mit ugyancsak megviselt a rongyos cipő.

Mikor végre magához tért elkezdte szaporán mesélni a maga baját:

— Tudjátok! öreg üzleti lány létemre annyi kalandon estem keresztül ezalatt a rövid idő alatt, hogy még elgondolni is borzasztó. Csak az az egy vigasz, hogy szeretett főnökömre hallgattam és sok évi fáradságommal szerzett holmimat nem vittem magammal. Így legalább meg van mentve. Hát hogy az elején kezdjem, megismerkedtem azzal a stricivel, bedumált nekem tücsköt-bogarat és én öreg üzleti lány létemre bedültem neki és már másnap délelőtt az aradi állomáson felültünk a drágalátossal egy II-od osztályu vasuti kupéba. Budapestre utaztunk, ebbe a világ szép városba. Persze utközben folyton szövögettük a jövő boldogságunkat, csupa csók csupa boldogság, öröm volt ez az ut nekem.

Budapestre este érkeztünk meg, első utunk egy Kerepesi-uti vendéglőbe vezetett, itt megvacsoráztunk, innen egy színházba mentünk az előadás után vendéglőbe, kávéházba vitt, úgy, hogy hajnalba kimerülten mentünk egy szállodába, ahol csak a más-

risnya nélkül, mezitláb? mert a rendelet csak 40 korona erejéig engedélyezi a hitelt?! Ad hát neki még cipőt és harisnyát 10 korona értékben, tehát 10 koronával többet, mint szabad volna.

Mondjuk, hogy ennek a felöltöztetett prostituátnak szeszélye támad és elakar menni másik mulatóba, jön a mulató tulajdonos és kifizeti helyette a csinált adósságot, pont 50 koronát és a prostituált szépen csakis az önszántából elmegy hozzá a mulatójába!

Hát már most van itt leány kereskedelem? Pedig van, mert a rendelet oly hiányos, hogy már ezt is annak minősíti!

Vegyünk egy jobb esetet: egy uri embernek van egy magán titkára, ki megunja helyét és egy másik uriemberhez akar menni, meg is egyeznek, de a fiatalember kér 100 korona előleget, hogy a mostani gazdájánál kiszedett előlegeket vissza tudja fizetni. Hát akkor ez micsoda? ugye bár rabszolga-kereskedés, mert hát az új gazda kifizet a régi gazdának 100 korona csinált adósságot! Csodálatos, hogy ez nem képez büncselekményt?

Budapesten az a sok kávéház tulajdonos, ki egyik a másikatól váltja ki a nagy előlegben levő cigány és egyéb zenekarokat, vajjon miért nem ütközik a rabszolga kereskedés büntetésebe?

Az országban levő sok ezer éjjeli kávéház tulajdonosai miért nem követnek el büncselekményt akkor, mikor a pincér és kaszirnő ügynöktől azt a pincérnőt vagy kaszirnőt nem 50, hanem néhány száz korona csinált adósságból kiváltják és kávéházukba viszik s ott mindaddig tartják, míg adósságukat a fizetésükből, a mi maximum havi 60 koroná-

nap déli harangszó ébresztett fel bennünket mámorunkból.

— Izgatottan, a boldogságtól kezdtem öltözködni, az ujjaim úgy remetek az örömtől, hoy alig birtam megfésülködni.

— Hát hogy is ne örültem volna, mikor a drágalátos kijelentette, hogy most visz el új otthonomba. A szállodából villanyoson mentünk, majd egy megállónál lezártunk, bementünk egy kis utcába, megálltunk egy háznál, a kapuba egy nő ült, a drágalátos szeretőm megkérdezte:

— Itthon van-e nagysága?

— Igen!

Erre karon kapott a fiu és bementünk, de a legnagyobb meglepetésemre rögtön észrevettem, hogy megint egy mulatóba kerültem, a barátom bemutatott az asszonynak, ki több kérdést intézett hozzám, mire én úgy ahogy, felelgettem, azon járt

ból áll, le nem törlesztették, s így mivel fizetést nem kapnak, rá vannak kényszerítve a titkos kéjelgésre, rá vannak kényszerítve a fertőző betegségek terjesztésére, mert hát orvosi vizsga alá ők nem tartoznak.

De ne tessék azt gondolni, hogy sikerül teljesen lefizetni az adósságát, óh dehogya! Gondoskodik erről a kávéház tulajdonosa, s mikor a lány már unott lesz, nem akad Palija, akkor jön az ügynök kifizeti helyette a még fennálló 100—200 korona adósságot, felszámít magának közvetítési díjat 20 koronát és elviszi a lányt a lakására, ahol mint facér pincérlány vagy kasszirnőnek ad teljes koszt és lakást egy, két esetleg három hétig olyan árban, hogy mire új kávéházba elhelyezi, az adóssága újra 3—500 korona!

Hát persze ez nem lehet büncselekmény, mert erre nincs rendelet, mely kiirtaná.

De mivel hogy mindenhol, úgy itt is kell valakinek lenni, akire a nyeret teszik, akit ostoroznak, hát itt van az éjjeli mulató tulajdonosa, ezt meg lehet lovagolni, mert csak megtürt!!

Mint a felborított vásári sátor, úgy réz ki a nyilvános házakra vonatkozó rendeletek tára! A hány város, annyi rendelet! És tessék figyelembe venni, hogy majdnem mind felülről jött!

Van egy német közmondás, mely magyarul kb. így hangzik, hogy: „minden jó felülről jön!”

No köszönöm én az olyan jószágot, mely a vidéki hatóságokat arra kényszeríti, hogy a saját hatáskörükben hozzanak rendeleteket, melyek azt a felülről jött jót kikorrigálja!

Igazán a legfőbb ideje, hogy az éjjeli mulatók

az eszem, mily szerencse, hogy könyvemem sem hoztam magammal és így nem maradhattam ott.

Dühömben, hogy ily ravaszul befot a gazember, talán szét tudtam volna tépni a drágalátost, de megfékeztem magamat és nyugalmat szinlelve eltávoztunk a házból.

Az utcán megakart már tőlem lépni, de én a karjába kapaszkodtam és azt mondtam, vigyen el Ceglédre, ott könyv nélkül is beírnak.

Lépre ment és már a legközelebbi vonattal Ceglédre utaztunk. Itt már azonban nem volt bátorsága tovább ajálgatni a mulatókba engemet és egy kedvező pillanatban megszökött tőlem.

Pénzem nem volt, a nagy csalódás egészen megzavart, de mégsem annyira, hogy ne tudtam volna magamon segíteni, hiszen nem azért vagyok 10 éves üzleti leány és még hozzá cigány, ki furfanggal van ellátva.

rendezve legyenek, hogy elérjék az egyenrangúvátételt a kisebb kávéházakkal, hogy ne megtürtek, hanem elfogadott polgárai legyenek az országnak, hogy ne különböztessék meg a Bordély szóval, hanem adjanak neki magyar elnevezést! Az „éjjeli mulató“ nevet! Hogy megkülönböztessék a leánykereskedőtől, kerítőtől, csábítótól! hogy elérjék azt, hogy egyöntetű országos szabályrendelet legyen, mely eltöröli a mostani labirint rendeleteket.

Tudott dolog, hogy méltóságos dr. Pekáry Ferenc ur öméltósága áll az erkölcs rendezés élén, ez nyugalommal töltson el minden éjjeli mulató tulajdonost, mert oly kezek fogják rendezni ezt a tarthatatlan állapotot, amelyek teljes biztonsággal nyulnak a prostitúció rendezéséhez, nagy tudás, nagy körültekintés és nagy szakértelem, mely biztosítani fogja az éjjeli mulatók tulajdonosainak a létérdekét.

S. E.

Erről-arról.

Nagy örömmel olvastam át az új „Értésítő“ első számát, mert ebből világosan látható, hogy a nméltóságu belügyminiszter felosztató rendelet nem tépett szét minden összekötő kapcsolatot, köztünk, sőt ellenkezőleg: ezentúl sajtó útján vitatjuk meg ügyesbajos dolgainkat, mi üzletesek, kiknek csak kötelezettségeink óriásiak, de jogaink: nulla.

Csak egy tűnik fel nekem kínosan: ugylátszik csaknem az egész számot a szerkesztőség írta egyedül. Uraim, uraim, szaktárs uraim! csak nem hitetik el velem, hogy nincs közöttünk, aki búját, baját, gazdag tapasztalatait ne tudná papírra vetni? És ha eset-

Kaptam magam gyalog neki vágtam Aradnak, az uton koldulással tartottam fenn magamat és így érkeztem ma reggel Ujaradra, ahol a főnök urral találkoztam.

Azt azonban mondhatom lányok, okuljatok az én példámon, hiába vagyunk mi kitanítva, mikor a leggyámoltalanabb strici is százszor oly ravasz mint mi, csak azt sajnálom, hogy hamarabb megugrott, mielőtt a szemét kivájhattam volna.

Most már nyöghetek pár hétig, míg azt a drága 2—3 napot kiheverem és magamhoz jövök, szólt a lány a hallgatóihoz, bevégezve a történetet, lábát kivette a vízből, megtörölte, befeküdt az ágyba, betakarózott és nemsokára mély alvása mutatta az átélt fáradalmak igaz voltát.

(Vége.)

leg nem tudná, a szerkesztőség megfésüli sorait és idővel megjön a gyakorlat Hisz nincs más iórumunk, ahol kipanaszkodhatjuk magunkat, csak szaklapunk és ne higyjék, hogy ezt csak mi olvassuk, tudomást vesz erről a hatóság is és sok bajunk találhat így orvoslást. Ép ezért, akinek van megírni valója: írjon.

Itt van például a belügyminiszteri felosztatórendelet. Leszek bátor ezen rendeletet pontról-pontra bonckés alá venni

1. A tagfelvételt nem a választmány eszközölte. — Hát ki? Talán a kalász bugaczi kondás? — Ha ezt a választmány nem a sok költséggel járó választmányi gyűlésen intézte el, hanem posta útján maguk között? Kérdezte-e valaki ezt az elnökségtől, vagy adtak-e módot a védekezésre?

2. Az ügyész és titkár választását nem a közgyűlés, hanem a választmány foganatosította. Ha ezen két állást a választmány ideiglenesen be is töltötte, hogy egy rendkívüli közgyűlés, nagy költségeit megtakarítsa, ez még nem ok a felosztásra, mert akkor már az ország összes egyleteit lett volna alkalom felosztatni.

3. Hogy a cimben célul feltüntetett önszegélyezésre nem volt pénze az egyesületnek. Azért ne fájt volna a nmélt. belügyminiszter urnak a mi fejünk, hanem engedett volna időt a pénzgyűjtésre. Hiszen sok „mint szövetkezett“, korlátolt felelősséggel „Bugacz és Vidéke“ stb. vállalat alakul, ahol a részvénytőke csak papíron van meg és a kisemberek becsapása — és egy pár dologkerülő, jómódba juttatása a cél, miért nem kéri ott a jegyzett részvénytőke felmutatását? Hiszen nálunk csak szervezkedés volt a cél és minden egyes funkcionárus ingyen dolgozott. Miért tehát e szörszálhasogatás?

4. Hogy az egyesület felvett címének nem felel meg, — már bocsánatot kérek, de ebben tamáskodom! A „bordélyház“ kifejezés nem szalonképes, de nem is magyar, hanem franciából erőltetett magyarosítás. De mikor itt a tősgyökeres és megfelelő „éjjeli mulató“ cím! A hatóság kötelessége a magyarosítás elősegítése, nem pedig elnyomtatása. Még eddig egy „éjjeli mulatóba“ címzett levelet sem vittek el a helybeli orfeumba, vagy színházba. Ez az elnevezés már gyakorlat és a gyakorlat: törvénytársamba megy. Hiszen miniszteri rendeletek és Curiai döntvények is gyakran hivatkoznak a „gyakorlatra.“ Tehát ha akarom: vemhes, ha nem akarom: nem vemhes. És miért nem kifogásolta az egyesület címét a nmélt. belügyminiszterium az alapszabályok jóváhagyása előtt, miért a jóváhagyás után egy évre?

Összegezve a dolgot, az ember nem tudja, mit

gondoljon? Csak nem féltek, hogy egyesületünk, mint faktor teljes joggal szót kér és részt követel a prostitúció küszöbön álló országos rendezése alkalmából, a munkából? Hisz nálunk már szokás, hogy szakkérdéseket hozzá nem értőkkel vitatnak meg ankéteken.

De sajnos, a felosztatás ellen apelláta nincs és ebbe bele kell törödnünk. De legalább tömörüljünk lapunk zászlója alá, ne szegjük kedvét annak a pár embernek, aki mindnyájunk javáért küzd. Szálljon mindenki magába és vallja be őszintén, hogy sokszor ökolbe szorult a keze, ha igazságot nem kapott. — Azért kell sajtó utján szervezkednünk, ha már egyesületünkől megfosztottak bennünket. Gondoljuk meg szaktársak hogy ha mi nem segítünk magunkon, más ugy sem segít.

(Segesvár.)

Szirmai Andor.

Az apróhirdetések levelezése mint szerelmi közvetítő!

Az a végtelenül naiv nagy közönség kezébe veszi a lapot s minden különösebb figyelem nélkül futja át az apróhirdetéseket.

Pedig minden egyes ily hirdetés egy-egy nő bukásának a jelző táblája. Bizony édes kevesen tudják, hogy mézes-mázos találka hívó, kérő szavak: stb. mit is jelentenek?

A fővárosi napilapok átlag naponta ezer oly hirdetést közölnek, melyben a nők szerelmi prédára felkínálják magukat, burkolt alakban.

Kicsit szemérmertlenebb formája már a kinálatnak, ha a nő olyan formán hirdet: „*ha valami emberbarát 20 koronával kisegitené pillanatnyi pénzzavarából, ugy odaadó hálával tudna lenni iránta.*” Jellege „Kis barna“, vagy „tüzes menyecske.“

Vajjon van olyan emberbarát, ki a mai világban minden ellenszolgáltatás nélkül ki dob 20 koronát. a „tüzes menyecskének“?

Ezeknél a nőknél a pillanatnyi zavar csak addig tart míg meggyőződik az emberbarát gavallérságáról, aztán következik a hála, a melyet oly odaadással, lelkiismeretesen elintéz a nőcske, hogy az emberbarátnak minden illúziója elvesz a felismert prostituáltban.

Mert csak naiv emberbarát lehet ily ügyefogyott, hogy már a hirdetés szövegében nem ismerte fel a professzionális kéjelgőt.

Ezek a nőcskék tulnyomó részben az egészségi lappal biztosítják maguknak az üzletet, mely hogy rendben legyen, vigyáz rá a rendőrörvos.

Hány, de hány tisztességes férjes nő van Budapesten, kinek egészségi lapja van, persze az ura tudta nélkül, kinek szegénynek fogalma sincs honnan szerzi az ő okos felesége azt a sok parádés ruhát, kalapot? Talán az ő kicsi fizetéséből? Hát persze! A konyha-

pénzből spórolja meg! Ellenben van olyan egészségi lapos nő is, ki a férje tudta és beleegyezésével üzi a mesterséget. — No szép kis férj uram az ilyen, de sajnos, szép számmal van belőle.

Az ily uton pénzt zező nők kisebbik tömege a veszedelmesebb fajta, mert ezeknek nincs egészségi lapjuk sem, tehát tiltott prostitútiót üzők, vagyis egész bizonyosan meg vannak fertőzve.

Ezek ellen állandóan mozgósítva van a bpesti detektiv-osztály, s többé-kevésbé eredménnyel operál.

Van még a napilapokban állandó apróhirdetése a masszírozó, a manikűröző és pedikűröző nőknek, akik egész nap saját különleges francia, angol meg a jó Isten tudja milyen rendszerrel végzik munkájukat a páciensen 10—20 kor. ellenében.

Na hát mig ezeket a nőket az államrendőrség meg nem ugratta, addig gyönyörű kis masszírozást, manicürozést meg pedikürozést vittek véghez a betévedt áldozaton. Természetesen ha női látogató érkezett, akár volt valaki akár nem, mindig el volt foglalva, s csakis férfi látogató részére volt otthon.

Ma már elvétele sikerül nekik ezen cím alatt a titkos kéjelgést üzni.

Ezek az alakok tehát azok, kik a főv. napi lapok apróhirdetőinek szereplői.

Ha még is előfordul egy-egy ártatlan hirdetés, ugy annak feladója megbotránkozva olvassa a kapott válaszokat. Na ja; hisz az itt levelező közönség hozzá van szokva, hogy a burkolt hirdetésre csakis nyilt ajánlat lehet a válasz.

A Zongora mesterek.

Minden zongoramester, ki lapunk előfizetői sorába lép, s azt egy évre 12 koronáért megrendeli, a következő előnyökben részesül:

1. Kap előfizetési igazolványt, a melynek alapján lapunk előfizetői közé igtatjuk.

2. Minden külön díj nélkül, tehát teljesen ingyen helyezük el, mind addig, ameddig az előfizetési díj le nem jár, annyiszor, ahányszor óhajtja.

3. Kapja az Értesítőt a legbővebb szaktartalommal.

4. Ha véletlenül hibáján kívül oly helyzetbe kerülne, hogy segílyt kíván, készek vagyunk gyűjtés utján neve mellőzésével a kellő pénzsegélyt soron kívül összehozni.

5. Állandóan értesül a megjelent összes zeneművekről, azok zenei vagy népszerűségének értékéről informáljuk.

6. Egyebekben ugyanazon előnyöket élvezik, mint többi előfizetőink.

7. Az elhelyezések a szokásos feltételek mellett: Havi 60 koronától 120 koronáig terjedő készpénzzel, 8 napi kölcsönös felmondás és utiköltséggel történik.

Zenemű ujdonságok. A mult hóban talán a háborus idők vagy a szerzők lanyhasága miatt, de alig néhány zenemű látott napvilágot, ugy mint:

Nádor Mihálytól két kabaré dal jelent meg Szép Ernő verseire. Az egyik „*Bucusz az ifjuságtól*“ szépen

megírt szöveg és a Nádor lány melódiák, a másik „Kávé és kiffli“ kissé pikáns szövegű elég csinos muzsika.

A saison slágerának írják Bródy István szövegével Koós Tibor zenéjével megjelent „Hogyha háboru lesz“ című kuplét. Minden esetre kitünő aktuális, bár kissé pikáns a szöveg, de a zenei rész lerontja a szöveget. Egyáltalán kezd lábra kapni az országban a dilettáns zeneszerzés, a mi bizony nem előnyös a kezdő korát élő orfeum muzsikáknak. Vajjon a Weiner, Kun, Heidelber, Zerkovitz, Szirmai, professzionátus muzsika-faragók mit csinálnak, hogy az ily rossz órában született szerzőknek helyet adnak a zene piacon?!

Zerkovitz Bélától megjelent a 129. opus alatt a Gyárfás műsorában „Nem vagyok olyan, mint a többi nő!“ című kuplé. Az ismert Zerkovitz melódiák melyek határozott elterjedésre számíthatnak. Külömben, mint értesülünk neves kuplé-szerzőnk Zerkovitz hallgatásának oka abban keresendő, hogy állítólag egy 3 felvonásos operett zenéjén dolgozik, a melyet már a közeli jövőben befog mutatni a Népopera Budapesten.

Lehár Ferencről a Pásztor Árpád szövegében „Mondd mamácska!“ címen műdal jelent meg, melyet „A Lányom“ című vígjátékban énekel Blaha Lujza. — Ugy a szerzők, mint az előadó művésznek elég garanciát nyújt ahhoz, hogy bátran műsorunkba vegyük. Határozott mű faj, mely három és négy keresztben szép Lehár muzsikát ad.

A Gábor Andor szövegére Szirmai Albert muzsikájával a Mexikói Leányból most jelent meg az „Indián tánc“ és „Isten áldjon meg kedves Rózsám!“ című ugynevezett sláger része külön kiadásban.

Eltételezve attól, hogy ez a jól megcsinált muzsikájú operett nem érte el a szöveg miatt a kívánt nagy sikert, aminek persze a zene nem oka, csak a szöveg. De érthetetlen üzleti fogás ez az utólagos külön kiadás, a kiadó cégtől, hogy a legjobb részét az operettnek utólag adja közre!

Sas Nácitól, a jól ismert magyar népdal szerzőtől, megjelent a XI-ik füzet, mely 3 magyar nótát tartalmaz és pedig 1. „Felejtse el, hogy hűtlen voltam hozzád!“ 2. „A ki nem züllött még soha“ (ez már közismert) és 3. „Mért vagyok én olyan léha!“

Mátrai Györgytől „Nótáim!“ cím alatt 11 magyar nóta jelent meg egy füzetben, melyhez egyszerű majd nem ismert magyar motívumjai miatt nincs megjegyzésünk.

Most van sajtó alatt még Kálmán Imre „Cigány primás“ című operettje, melyről jövő száunkban számolunk be.

ELADÓ

Egy 60 000 lakosu városban egy finom üzlet, szükséges tőke 12,000 korona. Bővebbet: „Patak“ jelige alatt ad a kiadóhivatal.

GAZDASSZONY

kerestetik szerb vidékre forgalmas üzletbe. Előnyben részesül, ki idősebb és megbízható. — Ajánlatokat „M. P.“ jeligére a kiadóba kérünk küldeni.

HIREK

Lapunk mai száma 12 oldalon a következő tartalommal jelent meg:

„A mi bajunk!“ Sarkadi Endrétől. „Szerelem a zongoránál“ Idakrastól. „Chajcseh!“ írta Wigder Samu. „Erről-arról!“ írta Szirmai Andor. „Az apróhirdetések levelezése mint szerelmi közvetítő! S. B. től. „A zongoramesterek.“ „A hírek“. A hatóság rovatban: „Szegedi mizériák!“ A Csarnokban: „A kigyó“ Sarkadi Endrétől. „Az újévi malac“ Wigder Samutól.

Kérjük azon tisztelt olvasóinkat, kik még előfizetésüket be nem küldötték, sziveskedjenek azt annál is inkább megtenni, hogy lapunk elküldése fennakadást ne szenvedjen.

Megyjegyezni óhajtjuk, hogy igen kevés azoknak száma, kik eddig még késlekedtek a csekély előfizetési díjat beküldeni.

Magyarország éjjeli mulató tulajdonosainak több mint háromnegyed része már előfizetője lapunknak és így reméljük, hogy a hiányzók sem fognak késlekedni a csatlakozáshoz.

Hiszen elvégre belátja mindenki, hogy jól végzett becsületes, lelkiismeretes munkát adunk és minden erőnkkel helyzetünk javításán dolgozunk.

T. Olvasóink nagyon jól tudják azt, hogy mily ereje van a nyomtatott betűnek, a sajtónak, nagyon jól tudjuk, hogy egy szaklap, mely az összetartásra helyzetünk javítására, és mind arra, mi a jövőt biztosítja számunkra — törekszik, nem maradhat pártolás nélkül.

Minden esetre köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, kik már első számunknál felismerték lapunkban az egyedüli kapcsolatot, mely az összetartásra irányul és habozás nélkül beküldték az előfizetési díjaikat.

Ez csak azt mutatja, hogy mily rendkívül sok azon mulató tulajdonosok száma, kik megértene bennünket, és velünk éreznek!

Velünk éreznek, mert mindnyájunknak egy a baja és mindannyian csak az Értesítő révén jutunk orvosláshoz.

Az üzletek adásvétele. A t. olvasóink b. tudomására hozzuk, hogy üzletek adás-vételével is foglalkozik kiadóhivatalunk.

Tudjuk, hogy a Budapesten pár hó óta hirdették, de már megszünt ügynöki szakirodák nem üzlettársaink érdekét, hanem csak saját dűs hasznukat tartották szem előtt, s üzletet többnyire se nem adtak, se nem szereztek, ellenben a költséget kiméletlenül behajtották. De hát nem is adhattak üzletet, mert nem ismerték az országban levő üzleteket.

Ma ez az eset nem állhat be, mert mi a magyarországi üzleteket minden tekintetben ismerjük és így ki van zárva, hogy úgy a vevő, mint eladó, vagy bérlő csalatkozna az általunk létrejött üzletnél.

Hogy mi ezzel úgy az eladónak, mint vevőnek vagy bérlőnek bebizonyítsuk, hogy mily szakképzettséggel eszközöljük ezt, semmi néven nevezendő előleges költséget nem számítunk, sőt el sem fogadunk,

csakis a létrejött ügylet után fogadunk el fáradozásunk fejében bizonyos díjjat.

És így teljes bizalommal fordulhatnak hozzánk t. olvasóink állandóan, mert minden vevő v. bérlő, illetve eladó v. bérbeadó csakis a neki megjelelő üzletet kapja, illetve az üzletének megfelelő vevőt v. bérlőt kap.

Megjegyezni óhajtjuk, hogy egyesek oly kérelemmel fordultak hozzánk, hogy az üzletet, melyet venni vagy eladni akartak, ingyen közvetítsük. Kijelentjük, hogy ez lehetetlenség, mi megteszünk mindent, hogy a hozzánk fordulókat híven kielégítsük, de már megbocsássanak az illetők, hogy mi fáradozásunk fejében a befejezett közvetítés után ne számítsuk fel a tiszteletdíjját, ezt nem kívánhatja senki se.

Ne tessék azt gondolni, hogy mi ezen közvetítéseket a saját hasznunk miatt tesszük, mert dacára, hogy az ország éjjeli mulató tulajdonosainak több mint háromnegyed része előfizetőink sorában van, ez még nem fedezi teljesen a lappal járó rengeteg kiadásokat, tehát valahonnan pótolni kell a pótlándókat.

Olvasóink figyelmét felhívjuk a Rusznyák Dávid budapesti cég mai hirdetésére.

A cég nagy választékban ajánlja a szalón cosztüm és pongvolákat, valamint igen jutányos árban női fehérneműket, melyeket tulhalmozott raktár miatt, mélyem leszállított árban szállít az üzlettulajdonosok részére.

Válaszbélyeget kérünk olvasóinktól mindenemü levelezéshez.

Figyelem! Felkérjük tisztelt olvasóinkat, hogy az előforduló károsító személyzetről avagy egyéb előforduló eseteket szerkesztőségünkkel okvetlen közölni sziveskedjenek.

Károsító személyzet címára. A munkaanyag nagyobbodása miatt már nem 2, hanem 5 korona árban levélbélyegben is kaphatók irodánkban Arad, (Damjanich-utca 12. szám.) Olvasóink ha beküldenek címünkre 5 koronát (levélbélyegben is) a minek ellenében megküldjük részükre egy vászonkötésű könyvben az eddig megjelent károsító személyzet címárát.

Ezen könyvre minden tulajdonosnak szüksége van, mert így állandóan nyilvántarthatja a károsító személyzetet, a későbbiek névsorát utánna írhatja. S ezáltal meg van mentve, hogy a könyvben levők közül valamelyik megkárosíthatna.

A tulajdonjog fenntartása és annak biztosításáról szóló kötelezvény nyomtatvány darabját 5 fillérjével esetleg levélbélyeg ellenében is bármily mennyiségben, kizárólagosan előfizetőinknek irodánkban beszerezhetik.

Károsító személyzet. F. évi január havában a következő károsítók lettek nálunk bejelentve:

Rucska Ilona Losonc, 1893.

Pap Lidia Kossuthfalva, 1894.

Hornyák Mária Ujpécska, 1894.

Felházi Anna Mezőtur, 1886.

Tartsáni Jalianna 1893. Hajduhadház.

Szili Erzsébet Párdán, 1890.

Payer Mária Arad, 1889.

Nagybecskerekéről jelenti tudósítónk, hogy Sándor Ilona tatatói születésű, érzékenyen megkárosította egyik szaktársunkat. Mi csak sajnálatunkat fejezzük ki a történetek felett, mert ezen hivatásos becsapó már rég benne van a fekete könyvben vagyis a károsító személyzet címárában, csak bele kellett volna a károsultnak tekinteni és meg lett volna mentve a kártól. Különben is hozzá méltó üzlettulajdonosra talált most Szegeden Sándor Ilona, ahol folytathatja tovább az ő stiklijeit, a többi közt megemlítésre méltó, hogy csökönnyös öngyilkosjelölt ez a nő, többnyire tentával és denaturált szeszszel próbál a másvilágra utazni! A mi természetes sohse sikerül!!

Eldugott „Értesítők. Több helyről panaszos levelek érkeztek az üzleti lányoktól, hogy az „Értesítőt” a főnökök eldugják előlük, hogy valahogy el ne olvashassák.

Nagyon csodálkozunk igen tisztelt előfizetőink ezen eljárásán, hogy nem bocsájtja a lapot át olvasás végett a személyzet részére.

Megbocsájtanak, de fel kell tételeznünk, hogy ezen olvasóink nincsenek lapunk irányával tisztában, hiszen lapunk semmi olyast nem tartalmaz, mely kizárná az üzleti lányok részéről történő át olvasását.

Ezért is felkérjük t. olvasóink ezen részét, hogy a jövőben annál inkább adják át az Értesítőt olvasás végett az üzleti lányoknak, hogy abból tanulhassanak és jól merithessenek.

„Hatóság.”

Szegedi mizériák!

Nagyon érdekes dolgoknak jutottunk nyomaára a szegedi közkórházban uralkodó állapotokról, melyek már nagyon régóta szokásba vannak, melyeken senki se tud, de talán nem is akar segíteni, pedig akiket érdekel, nem ártana kissé mozgolódnia, hiszen a saját jól felfogott anyagi érdekük, hogy ez az állapot megszűnjék.

Hogy az elején kezdjük a dolgot, a szegedi közkórháznak van egy különlegessége: A „vén kórház lakó”, ez alatt egy prostituált üzleti leányt tessék érteni, ki a jó Isten tudja hányadik alkalommal, vagyis jobban mondva, kevés megszakításokkal állandóan a kórház lakója.

Ez a zupás, hogy csak a kórházba kerülhessen, rffinált módokkal bajt okoz magának, csak hogy az általa annyira szeretett kórházban tétlenkedhessen.

Természetes, hogy a kórházba rajta kívül még egy sereg újonc is kerül, kik többé-kevésbé hibájukon kívül kerülnek be.

Ezekre veti ki aztán a hálóját a vén kórházlakó nagy furfanggal, ki tudja, hogy hol és kinél van üzletbe stb. stb., szoros barátságot köt vele. s mint tapasztalt üzleti leány, elkezd kitanítani: „hogy ne busuljon, van itt minden, a mi kell, ha a zupa néha kozmás is, az se nagy baj, hiszen kapunk mi kívülről annyit be, hogy meg se bírjuk enni. Én már nem is tudom hányadszor vagyok idebe, de csak okosnak

kell lenni, írunk egy levelet a Topolya-sorra, hogy ha egészségesek leszünk, a kórházhól egyenest oda meg-
gyünk üzletbe és kérjük, hogy hozzanak be ennivalót.

Nagyon természetes, hogy másnap, ha az üzlet-
asszony meg kapta a levelet, bevitet, vagy maga visz
be legalább 8 napra való eledelt.

Mikor már fogytán van az élelem, újra írunk
levelet, de egy másik üzletasszonynak és újra van
egy hétig jó koszt és így tovább mindaddig folytat-
ják kis csalafintaságukat, míg egészségesek nem
lesznek.

Ekkor már az összes felültetett tulajdonosnők
ott várják őket a városházán, hová a leányok jelent-
kezni mentek.

No hogy aztán itt kicsoda komédiák játszód-
nak le, igazán speciális dolog Persze mindegyik ma-
gának tulajdonítia a lányokat az adott éltelmük
miatt és egyik se tud a másiktól, hogy az is vitt be
élelmet, s azt hiszi, hogy egyik a másikat akarja be-
csapni és ebből a legnagyobb veszekedések keletkez-
nek s a vége is az, hogy a lányok a régi helyükre
mennek vissza. De az a legszebb a dologban, hogy az
egész jelenet a rendőr közeg ur jelenlétében játszódik
le, ki néma szemlélője az egésznek! Kötve hisszük,
hogy erről a szegedi főkapitány urnak tudomása
volna!

CSARNOK.

A KIGYÓ.

Irta: Sarkadi Endre.

III.

No, amióta így sikerült Évának az ő egyik fontos kér-
dését, a szerelmet a Marci kertészlegénnyel lebonyolítani,
nem is volt panasza rá Boldvára Zoltánnak, ugy a ked-
vébe járt neki Éva, hogy pompás volt nézni, azt a ciro-
gatást, azt a hizekedést, Boldvárynak még a mája is hi-
zott az örömtől ennyi figyelmesség láttára, már azon gon-
dolkozott, hogy elveszi Évát, akkor lesz még csak kitűnő
élete mellette.

Jól is játszotta Éva a szerepét, Boldvart levetkez-
tette, felöltöztette, ha kellett egy pohár frissítő, nem várt
míg az inas behozza, ő maga szaladt hozta, a verejtékes
homlokát megtörülgette.

Igy egy délután is, midőn Boldváry készült kimenni
az aratókhoz, Éva szaladt, odaadta kezébe botját, kalap-
ját és a mindig vele levő vadászfegyverét, s aztán a nya-
kába ugrott hizekedve bucsuzni:

— Pá magának aranyos Zoltikám, vigyázzon szivem
magára, ne siessen, ne fárassza magát, estére jöjjön csak
haza a hüvösben, legalább a nap heve nem fogja bántani,
szólt és össze-vissza csókolta az aglegényt.

Boldváry boldog mosolylyal, szerelmes nézéssel tür-
te Éva hizekedését, majd homlokán csókolta őt, eltávo-
zott.

Éva megvárta míg eltűnik a vasrácsos kapun, aztán
napernyőjét kinyitva, kisuhan a parkba a szokott találka-
helyre Marcihoz, akit kezdett amugy, az ő természete
szerint szeretni, hogyne, hisz erős fiatal parasztleány
volt a kertészlegény, Éva pedig egy kihasznált nő Csakis
az ily ellentétes esetben tudja a leányt lángragyujtani a
legény.

Éva odaért a találka helyére, Marci azonban még ké-
sett, néhány perc telt el így várakozásban, majd megjelent
Marci óvatosan, körültekintve, hogy nem-e látják s aztán
széthuzta a lombsátort és eltűnt.

Csak a szerelmes szavak, a halk suttogás, csókok
zaja áruha el, hogy a lombok mögött egy szerelmes pár
vivja szerelmi csatáját! . . .

IV.

Már egy jó negyedórája múlt, hogy Boldváry eltávo-
zott, midőn utközben észvette, hogy szivartárcáját otthon
felede, ami nélkül pedig nem tud ellenni. Sietve vissza-
fordult, hogy hazamenjen érte, de hogy hamarabb járjon,
a park oldalán jött be.

Gyönyörködve nézte a park mesés részeit, majd
eszébe ötlött Évája, milyen boldog is most ő, hogy ilyen
édes jó lelket kapott az Istentől, ha talán eszébe jutna tá-
voznia tőle, beleőrülne, vagy nem tudná túlélni, nem ő!
Hisz neki senkije sincs, egyedüli öröme, célja ez a leány,
akit el is vesz, mert igazán szereti.

Igy gondo kozva halad, midőn egyszerre egy nesz,
majd egy elfojtott hang üti meg fülét, megáll, hallgatózik,
majd a hang irányában tesz pár lépést, újra megáll, most
a lombok mögöl kuncogó nevetés jön, mintha valakit csik-
landoznának.

Odamegy . . . óvatosan szétnyitja a lombokat . . . sze-
me rámered a mítsem sejtő szerelmes párra . . . fájdalma-
ban Istenre gondol, felnéz az égre . . . révedező szeme rá-
téved egy faágra, ami mozog, felindulásában is észreve-
szi a viperát, amely épp rávetni készül magát az elmerült
szerelmes párra.

Elereszi a lombot, egy pillanatra átgondolja a hely-
zetét, megölje azt a másik kigyót, kit három hónap óta
melenget, ápol és még elakarta venni! Ezt nem teszi, hisz
még most is szereti . . . Hagyja, hogy a vipera ölje meg
mind a kettőt . . . Eh mit . . . lekapja válláról a fegyvert . . .
céloz . . . egy durranás, s a vipera vérében fetreng a föl-
dön . . . Most még egy durranás hangzik s Boldváry Zol-
tán piros vére bevérezi azt a szép zö'd gyepet. . . . Az
egyik kigyó már nem él, Boldváry haldoklik. A megriadt
szerelmesek kétségbeesve térdelnek mellette . . . felnyitja
szemeit, Évának int, suttog: Te kigyó, legyél egész éle-
tedben olyan boldogtalan mint én most vagyok. Marci rád
nem haragszom, de felvilágosítalak Éva . . . rossz nő . . .
minden emberé . . . ne szeresd . . . a hangja megcsuklik,
egyét sóhajt, meghalt!

Marci rámered Évára és riadtan szól rája:

Éva! A gazdám nem hazudott, te rossz, céda nő vagy,
én egy szegény paraszti ember vagyok, de tudom mi a
tisztesség, nézd, hogy mentől előbb kotródj oda, ahonnan
gyööttél, mert oda való vagy . . . Azzal egy nagyot pökött
az utálat kifejezéséül, sarkon fordult és elsietett a bíró
meg pap után . . .

Chajcseh!

Irta: Wigder Samu.

Élt Monostoron egy Mechl Leib nevű suszter-
mester nejével és leányával, a szépséges Chaj-
cseh-hel.

Boldog családi életet éltek mindhárman, mert
leányuk gyönyörű növésű, mese szép nő volt, ugy,
hogy ha az utcán volt dolga nem akadt egyetlen

emberi szempár sem, ki utánna ne fordult volna a bámulat kifejezésével. A suszterség is jól ment, mert a városka intelligens fiatalsága mind nála dolgozott, csak hogy a lánnyal mentől többet foglalkozhassanak. Boldog kis család volt a suszter családja egészen addig, míg a végzetes szerencsétlenség össze nem törte életük örömét.

Egy decemberi sáros péntek délután történt, hogy Mechl suszter még egy pár cipőt fejezett be, midőn eszébe ötlött, hogy lánya a drága Chajcseh nincs sehol.

— Golde mein kind! Hol van Chajcse lében, hogy nem látom? Talán még nem jött vissza a Zálmentől, hová a csoletet vitte! szólt feleségének.

— Eredj Mechl Leib és nézd hová maradott, hisz már mindjárt gyertyát kell gyújtani és asztalt teríteni, — válaszol az asszony izgatottan.

— Talán jobb, ha te mennél Golde lében, mert nekem még öltözni, mosakodni kell, hogy a templomba mehessek, mondja nyugtalanul a suszter.

Mig így tanakodnak, hogy ki menjen a lányt megkeresni, belép a szomszéd gazda lánya Tatár Erzsi és ujságolja:

— Nincs itthon a Chajcseh? No pedig már több mint egy órája, hogy Pataky Dezsővel a Rózsa-utcában láttam karonfogva sétálni, hát gondoltam, hogy már itthon van!

— Mit? hogy az én lányom egy idegennel karonfogva sétál? Ilyet ne mondjon, mert akkor hazudik! szólt a suszter felugorva a három lábu kis székről.

— Már pedig igaz az szomszéd ur! Nemesak most, de sokszor láttam már őket, pedig ugyanesak szoroson karonfogvást! — szólt a lány megsértődve és szótlanul távozott.

A suszter, ki időközben már a sables ruhába bujt, mint a megvadult, úgy szaladt Pataky Dezső lakására, odaérve berohant a butorozott egyszobás lakásba és rémülten ismerte fel Pataky ölébe az ő drága leányát.

Mint a vad tigris, úgy ugrott leányára, hogy kikapja Pataky öléből, ami azonban nem sikerült, mert úgy a lány, mint Pataky védekeztek a támadás ellen, még pedig oly sikerrel, hogy a suszter leeresztette karjait, majd kérte Chajcseht, hogy térjen vissza szüleihez, a lány kijelenté, hogy többé nem tér vissza, hanem férjhez megy Pataky Dezsőhöz, már vasárnap át is tér a katolikus vallásra s megesküszik az imádott férfivel.

Mikor az apa ezeket hallotta, térdre esett leánya előtt s úgy kérte a visszatérésre, hogy ne tegyen velük öreg szüleiely ily szégyent, hogy ősi vallását elhagyja, majd mikor látta, hogy kérelme eredménytelen marad felugrott és szólt:

— Nem félsz Istentől? Nem szégyenled magad az emberektől?

— Nem! én nem félek semmitől, csak a szívem örvend, hogy megszabadultam maguktól, hogy nem fogtok többé gyötörni azzal a ti szeretett bocherekkel, hanem urinő leszek, mert férjem megkapja a szolgabírótól a végrehajtói kinevezését, a mely társadalomba utat nyit nekem.

Pataky eddig csak hallgatott, de most kifogyott a türelemből, felugrott, megkapta a susztert és ezen szókkal dobta ki:

(Folytatása következik)

SZERKESZTŐI ÜZNEETEK.

Sz. A. Segesvár. Cikkét köszönjük, s amint látja, közöljük is. Reméljük, hogy a jövőben is állandóan felkeres bennünket cikkeivel. Sőt állandó tudósítónk lesz arról a tájról.

M. H. Csikszereda. Sajnálattal, de cikkét nem közölhetjük, mert az a politikával is foglalkozik és lapunk nem politikai lap.

NYILTTÉR.*

Figyelmeztetem az ország összes üzlettársaimat, hogy óvakodjanak T a k á c s Viki (Süszlernétől) lakik: Szeged, Liliom utca, a ki egy oly üzletnő, hogy 100 üzlettársa közül 99 megkárosít.

Módcs, Január 31. 1913.

Magyar János s. k.

*) E rovatban foglaltakért a beküldőt terheli a felelősség.

EGY ZONGORAMESTER

szerb vidékre, jó forgalmu helyre azonnal felvétetik. Ajánlatok a kiadóhivatalba „M. P.” jeligére kéretnek.

Madám kerestetik

a Dunántul legelső éjjeli mulatója részére,

ki megbízható üzletvezető és lehetőleg 40 éves magányos nő. — Levélben ajánlatok Győr, Vörösmarthy-utca 15. szám alá intézendők.

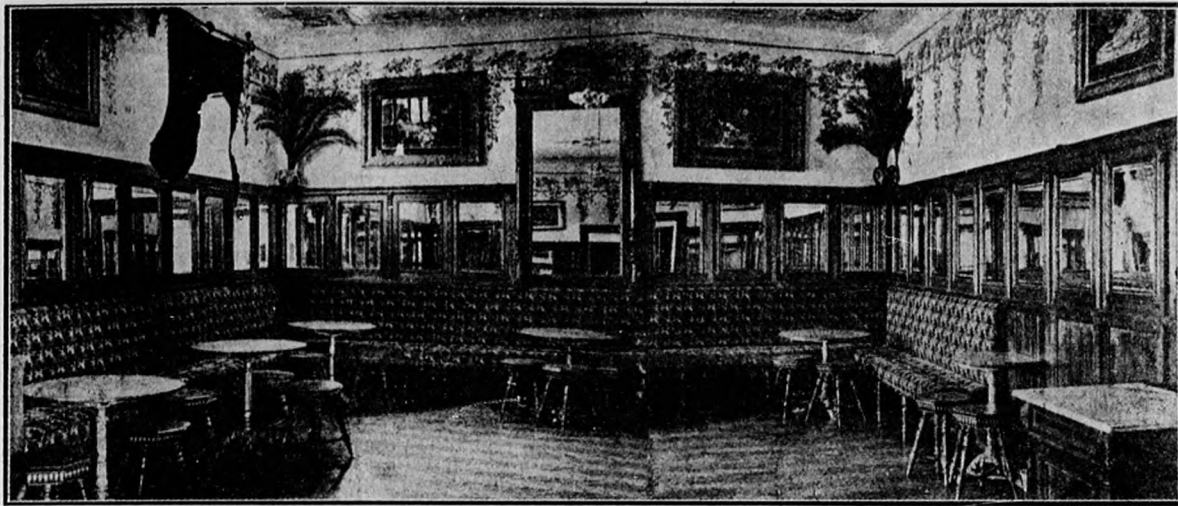
GARAI KÁROLY
RÉZ ÉS VASBUTOR GYÁRA
ARADON
JÓZSEF-FŐHERCZEG-ÚT 11.
TELEFON 047.

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

réz- és vasbutorokat

a legegyszerűbbtől a legmodernebb kivitelben készítek. Réz-ágyakat, mosdóasztalokat és éjjeli szekrényeket márvánnyal, ruhafogasokat, vasbutorokat, sodrony ágybetéteket és gyermekágyat és gyermekkocsikat, kerti berendezéseket, tűzmentes pénzszekrényeket a legolcsóbb áron

Eladó

szerb vidéken ezen elsőrendű, jó üzlet gyönyörű berendezéssel, betegség miatt. Szükséges tőke 5000 korona. Jelige „Szerb vidék“ cím alatt. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Zongoramesterek

díjmentesen

állandóan alkalmazást nyernek az „Értesítő“ irodája által **Aradon, Damjanits-utca 12. szám alatt.** A helyüket változtatni óhajtó zongoramesterek tudassák címüket irodánkkal.

ÁTADÓ!

Sürgősen megye székhelyén egy jó forgalmu kis üzlet, melyet bérlő betegsége miatt *azonnal* átadna. Szükséges tőke 1200 korona. Jelige: „Erdély“ a kiadóban.

ELADÓ VAGY BÉRBEADÓ!

Egy 20.000 lakosu nagy községben egy egyedül álló üzlet, szükséges tőke 2400 korona. Jelige: „Maros“ a kiadóhivatalban.

Reich S. L. és Fia butoráruháza

Temesvár-Józsefváros, Uri-u. 4.
saját házában, a vasuti állomás közelében.

NEUSCHLOSZ BUTOR.

Elvállal éjjeli mulatók teljes berendezését modern, szolid alapon, előnyös fizetési feltételek mellett.

Telefon 542. Alapított 1878.

A legjobb szalon-cipők

speciel éjjeli mulatók részére

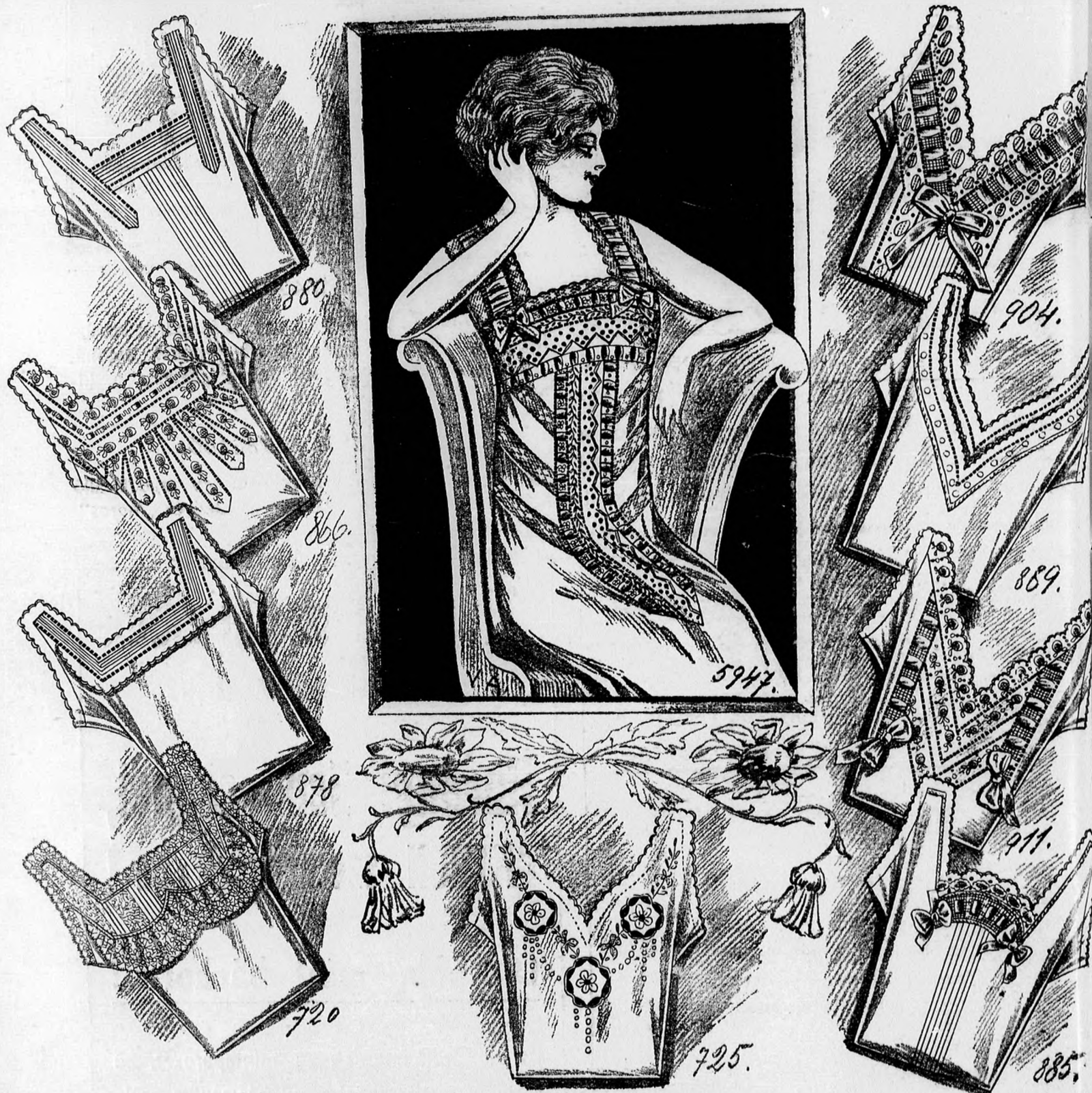
**Korányi Jenő cégnél,
ARADON** szerezhetők be!

Olcsóbb, mint bárhol !!

Kérjen árajánlatot vagy mintapárokat. 20 koronán felüli rendelmenyt bérmentve szállítok, csomagolás, doboz, szállítólevél stb. nem lesz felszámítva.

Rusznayák

pongyola és kosztüm különlegességek áruháza
Budapest, Király-utca 21. szám.
 Ajánlja a t. üzletes uraknak a raktárra érkezett legújabb fazonu
 selyem plüsch és szövet szalon kosztümöket
 melyekből kívánatra választás véget szivesen küld a cég.

880. ábra. **Női ing** igen tartós vászonból, kézi himzés és Margit disszel.

866. ábra. **Női ing** madapolán chiffonból sveici himzett betéttel.

878. ábra. **Női ing** finom madapolán chiffonból, szegély disszel.

720. ábra. **Női ing** kitünő minőségű chiffonból, ajour sveici himzés betéttel, Margit disszel.

904. ábra. **Női ing** madapolán chiffonból, sveici himzés betét disszel, szalag behuzással és csokorral.

889. ábra. **Női ing** kézi himzés és Margit disszel, madapolán sifonból

911. ábra. **Női ing** kitünő minőségű madapolán sifonból, sveici himzés betét és szalag behuzással.

885. ábra. **Női ing** sifonból, finom ajour betét és szalag disszel.

725. ábra. **Női ing** tartós finom vászonból, a vászonba himzett betéttel.

5947. ábra. Garnitúra **ing** és **nadrág**, francia batisztból, finom betét és csipke disszel, szalag behuzással.